27/10/2019

Μνημόσυνο για τα θύματα της Γενοκτονίας στον Άγιο Δημήτριο Θεσσαλονίκης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο σήμερα το πρωί στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό του Αγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης.

Στο τέλος τελέστηκε μνημόσυνο για τα θύματα της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού, ενώπιον του Ιερού Εικονίσματος της Μητέρας του Ποντίων, της Παναγίας Σουμελά, την οποία μετέφερε προ ημερών ο Σεβ. Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων, καθώς και των ιερών εικόνων του Αγίου Γεωργίου του Περιστερεώτα και του Αγίου Ιωάννου του Βαζελώνος.

Ο προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αρχιμ. Δαμασκηνός Πέτικας ευχαρίστησε τον Σεβ. Μητροπολίτη Βεροίας κ. Παντελεήμονα για την συμμετοχή του στην Ιερά Πανήγυρη και για την μεταφορά του Ιερού Εικονίσματος της Παναγίας Σουμελά.

Με την σειρά του ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τον Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμο, με την άδεια και την ευλογία του οποίου προεξήρχε σήμερα της Θείας Λειτουργίας, ενώ παράλληλα ευχαρίστησε τον προϊστάμενο του Ιερού Ναού για την φιλοξενία.

Για τις φωτογραφίες πατήστε **ΕΔΩ**

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου, ἡ γάρ δύ-ναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦ-ται».

Μία σύνθεση δοκιμασιῶν καί εὐ-λογιῶν, πειρασμῶν καί ἀποκαλύ-ψεων εἶναι ἡ ζωή τοῦ πρωτοκο-ρυ-φαίου ἀποστόλου Παύλου, ὅπως μᾶς τήν παρουσίασε ὁ ἴδιος ὁ μέ-γας ἀπόστολος στό σημερινό ἀπο-στολικό ἀνάγνωσμα.

Καί δέν εἶναι τυχαῖος ὁ συνδυα-σμός καί ἡ ἐναλλαγή τους. Ὁ Χρι-στός προσφέρει τή χάρη καί τήν εὐλογία του τόν πιστό ὁ ὁποῖος ὑπομένει μέ θάρρος καί ἐμπι-στο-σύνη στήν ἀγάπη του τίς θλίψεις καί τούς πειρασμούς τοῦ κόσμου, ἰδιαιτέρως ὅταν αὐτές οἱ θλίψεις καί οἱ δοκιμασίες εἶναι διά τό ὄνο-μά του, καί τόν στηρίζει μέ τίς οὐ-ράνιες ἀποκαλύψεις του γιά νά τόν ἐνισχύσει ἀκόμη περισσότερο στόν ἀγώνα του καί γιά νά γνω-ρίζει ὅτι οἱ ὑποσχέσεις τοῦ Κυρίου, γιά ἐκείνους πού παραμένουν πι-στοί, εἶναι ἀληθινές καί ὅτι πράγ-ματι τά παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ δέν ἔχουν καμία ἀξία σέ σύγκριση μέ αὐτά πού πρόκειται νά ἀπολαύ-σουν ὅσοι ὑπομείνουν εἰς τέλος. Καί ἀκόμη ἐπιτρέπει καί πάλι τόν πειρασμό νά τούς ἐπισκεφθεῖ, ὥστε νά μήν τούς στερήσει ἡ καύ-χηση καί ἡ ὑπερηφάνεια γιά τίς ἀποκαλύψεις πού ἔζησαν τήν χά-ρη καί τήν εὐλογία τοῦ Χριστοῦ.

Γιά τόν ἴδιο λόγο καί ὁ ἀπόστο-λος Παῦλος ἀποκαλύπτει τήν προ-σω-πική του ἐμπειρία τῆς ἐναλλα-γῆς δοκιμασιῶν καί ἀποκαλύ-ψεων, πειρασμῶν καί εὐλογιῶν στούς χριστιανούς τῆς Κορίνθου, ὥστε νά γνωρίζουν πῶς εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ ζωή, καί νά ἐμπιστεύονται τόν ἑαυτό τους στά χέρια τοῦ Κυ-ρίου, ὁ ὁποῖος δίδει καί

στόν κάθε ἕνα ἀπό ἐμᾶς τή διαβεβαίωση πού ἔδωσε καί στόν κλητό του ἀπόστο-λο, ὅταν τόν παρακάλεσε νά τόν ἀπαλλάξει ἀπό τήν ἀσθένεια πού τόν κατέτρυχε, ἀπό τόν σκόλοπα τῆς σαρκός, καί Ἐκεῖνος ἀρνήθη-κε.

Σοῦ ἀρκεῖ ἡ χάρη μου, τοῦ εἶπε, γιατί ἡ δύναμή μου ἀποκαλύ-πτε-ται μέσα ἀπό τήν ἀνθρώπινη ἀδυ-ναμία.

«Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου, ἡ γάρ δύ-ναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦ-ται».

Αὐτό ἐπαναλαμβάνει καί σήμερα, Κυριακή μεθέορτο τῆς παμφαοῦς μνήμης τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγα-λο-μάρτυρος Δημητρίου τοῦ μυρο-βλύ-του, τοῦ πολιούχου καί προ-στάτου τῆς Θεσσαλονίκης, ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἡ Ἐκκλησία μας καί ἰδιαιτέρως ἡ ἀποστολική Ἐκ-κλη-σία τῶν Θεσσαλονικέων, τιμᾶ καί ἑορτάζει τή μνήμη τοῦ μαθη-τοῦ τοῦ ἁγίου Δημητρίου, τοῦ ἁ-γίου μάρτυρος Νέστορος, ὁ ὁποῖος ἀγωνίσθηκε πλησίον τοῦ περικαλ-λοῦς αὐτοῦ ναοῦ, ἐπικαλούμενος τόν Θεό τοῦ διδασκάλου του ἁγίου Δημητρίου, καί ὄχι μόνο κατετρό-πωσε τόν ὑπερόπτη Λυαῖο ἀλλά καί ἀξιώθηκε τοῦ στεφάνου τῆς μαρ-τυρικῆς ἀθλήσεως.

Γιατί τί ἄλλο σημαίνει ἡ ἐπίκλη-ση τοῦ νεαροῦ χριστιανοῦ Νέστο-ρος, λίγο πρίν νά ἀρχίσει τόν ἀγώ-να του ἐναντίον τοῦ Λυαίου, τῆς βοηθείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἁγίου Δη-μη-τρίου, τοῦ ὁποίου εἶχε ζητήσει τήν εὐχή, παρά τήν ἀκράδαντη πί-στη του ὅτι τοῦ ἀρκεῖ ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ γιά νά νικήσει καί τή στα-θερή πεποίθησή του ὅτι ὄντως αὐτή «ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται»;

Τί ἄλλο σημαίνει ἡ νίκη τοῦ μι-κρό-σωμου καί ἀδύναμου χριστια-νοῦ Νέστορα ἔναντι τοῦ περιφή-μου ἀθλητοῦ Λυαίου ἀπό τήν ἐπι-βεβαίωση ὅτι ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ πρός τόν μέγα ἀπόστολό του ἰσχύει γιά κάθε πιστό, γιά κάθε ἄν-θρωπο πού δέν ἐκλαμβάνει τή δω-ρεά τοῦ Θεοῦ ὡς προσωπικό του ἐπίτευγμα καί δέν καυχᾶται γι᾽ αὐ-τό;

«Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου, ἡ γάρ δύ-ναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦ-ται».

Ἡ ρήση αὐτή τοῦ Κυρίου μας ἐπι-βεβαιώνεται καί στό ἱερό πρόσωπο τῆς Παναγίας Μητέρας του, ἀλλά καί τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καί τοῦ ἁγίου μεγαλο-μάρ-τυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιο-φόρου, τῶν ὁποίων οἱ χαριτό-βρυ-τες καί ἱστορικές εἰκόνες τῆς Πα-να-γίας τῆς Σουμελᾶ, τοῦ ἁγίου Ἰω-άννου τοῦ Βαζελῶνος καί τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Περιστερε-ῶ-τα, κειμήλια ἱερά τῆς πίστεως καί τῆς εὐλαβείας τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλ-ληνισμοῦ, πού ἦρθαν αὐτές τίς ἡμέ-ρες ἀπό τά ἀντίστοιχα Ἱερά Προ-σκυνήματα τῶν Ἱερῶν Μητρο-πόλεων Βεροίας, Ναούσης καί Καμ-πανίας, Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας καί Σερβίων καί Κοζά-νης, γιά νά συνεορτάσουν μαζί μέ τόν εὐσεβῆ καί φιλάγιο λαό τῆς Θεσσαλονίκης καί ὄχι μόνο, μαζί μέ τόν Πο-ντια-κό Ἑλληνισμό τῆς πόλεως ταύ-της, τόν πολιοῦχο καί

προστά-τη της ἅγιο μεγαλομάρτυρα Δημή-τριο καί νά τιμήσουν τήν ἐπέτειο τῶν ἑκατό χρόνων ἀπό τή Γενο-κτο-νία τῶν Ποντίων.

Διότι, μία ταπεινή Κόρη ἦταν ἡ Παναγία μας, καί ὅμως γι᾽ αὐτή της τήν ταπείνωση ὑπερυψώθη καί ἀξιώθηκε μέ τή χάρη καί τή δύ-ναμη τοῦ Θεοῦ νά γίνει Μητέρα τοῦ Υἱοῦ του.

Ἕνας ταπεινός ἐρημίτης ἦταν ὁ τίμιος Πρόδρομος καί ὅμως ἡ δύ-ναμη τοῦ Θεοῦ ἔκανε τή φωνή του νά ἀκουσθεῖ στίς ψυχές τῶν ἀν-θρώ-πων καί τόν ἀξίωσε νά ἀγγίξει τήν ἀκήρατη Κορυφή τοῦ Δεσπό-του.

Ἕνας ταπεινός στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ, παρά τά ὑψηλά του ἀξιώ-ματα, ἦταν καί ὁ ἅγιος μεγαλο-μάρ-τυς Γεώργιος ὁ τροπαιοφόρος, καί ὅμως μέ τή δύναμη τοῦ Χρι-στοῦ κατόρθωσε νά συντρίψει τά εἴδωλα, νά ἀναστήσει νεκρούς καί νά κατατροπώσει κάθε ἐχθρό τῆς πί-στεως, ὥστε δικαίως νά λάβει καί αὐτός, ὅπως καί ὁ ἅγιος μεγα-λομάρτυς Δημήτριος καί ὁ τιμώ-μενος σήμερα μαθητής του ἅγιος μάρτυς Νέστωρ, τόν στέφανο τῆς δικαιοσύνης καί νά ζήσει τό πλή-ρωμα τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Τιμώντας, λοιπόν, σήμερα καί ἐμεῖς τόν καλλίνικο μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ καί μαθητή τοῦ ἁγίου μεγα-λομάρτυρος Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου, τόν ἅγιο Νέστορα καί μνημονεύοντας τούς πατέρες μας, τούς ἀδίκως τελειωθέντες κατά τήν Γενοκτονία τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλ-ληνισμοῦ, ἐνώπιον τῶν τριῶν ἱερῶν σεβασμάτων, τῶν τριῶν θαυματουργῶν εἰκόνων, πού ἔφε-ραν οἱ πατέρες μας μετά τόν ξερ-ριζωμό τους ἀπό τίς πατρογονικές, ζοῦμε γιά ἄλλη μία φορά τήν ἐπι-βε-βαίωση τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Κυ-ρίου μας πρός τόν ἀπόστολό του: «Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου, ἡ γάρ δύ-ναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦ-ται».

Γιατί ποιός θά μποροῦσε νά πι-στεύσει ὅτι μετά ἀπό τόσες τα-λαι-πωρίες, δοκιμασίες, ἐξορίες, βασα-νισ-τήρια, σφαγές, διωγμούς καί ξερ-ριζωμούς ὁ Ποντιακός Ἑλλη-νισμός θά μποροῦσε νά ἀνθέξει;

Ποιός μποροῦσε νά φαντασθεῖ ὅτι μετά ἀπό ἑκατό χρόνια, ἐγκα-τε-στημένος στήν Ἑλλάδα ἀλλά καί σέ ὅλο τόν κόσμο, θά διατη-ροῦ-σε τή γλώσσα του, τίς παραδό-σεις του, τήν ἱστορία του, τήν πίστη του καί θά κρατοῦσε ζω-ντανό στήν ψυχή του καί ὄχι μόνο τόν Πόντο;

Καί ὅμως αὐτό εἶναι μία πραγμα-τι-κότητα πού τή ζοῦμε, γιατί ἡ δύ-ναμη τοῦ Χριστοῦ πού τελειοῦται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐνήργησε καί στόν Πο-ντιακό Ἑλληνισμό μέσω τῶν ἱερῶν καί ἱστορικῶν εἰκόνων του, τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαζελῶνος καί τοῦ ἁγίου Γεωργίου Περιστερεῶτα, οἱ ὁποῖες εὑρίσκονται αὐτές τίς ἡμέ-ρες τῶν ἑορτασμῶν τοῦ ἁγίου με-γα-λομάρτυρος

Δημητρίου καί τῶν ἐλευθερίων τῆς πόλεως στή Θεσ-σα-λονίκη, γιά νά εὐλογήσουν καί νά ἐνισχύσουν ὄχι μόνο τούς Πο-ντί-ους ἀλλά καί ὅλους τούς Θεσ-σα-λονικεῖς καί ὁλόκληρο τόν Ἑλ-λη-νισμό.

Γι᾽ αὐτό καί θά ἤθελα ταπεινά καί ἀπό καρδίας νά εὐχαρι-στή-σω τούς Προέ-δρους τῶν τριῶν Σωματείων, τοῦ Σωματείου «Παναγία Σουμελᾶ», τοῦ Σωματείου «Ἅγιος Ἰωάννης Βαζελῶνος» καί τοῦ Σωματείου «Ἅγιος Γεώργιος Περιστερεῶτα», γιά τή μεταφορά αὐτή καί γιά ὅλη τή μέριμνά τους, ὥστε νά μποροῦν οἱ εὐλαβεῖς Θεσσαλονικεῖς καί οἱ παρεπιδημοῦντες προσκυνητές νά προσκυνήσουν καί νά λάβουν τή χάρη καί τήν εὐλογία τους.

Παράλληλα ὅμως καί ἰδιαιτέρως ὀφείλω νά ἐκ-φράσω τήν εὐγνωμοσύνη μου πρός τόν πολυσέβα-στο Μητροπο-λίτη Θεσσαλονίκης, τόν Παναγιώτατο Μητροπολίτη κύριο Ἄνθιμο, διότι μέ τήν ἄδεια καί τήν εὐλογία του μετεφέρθησαν οἱ τρεῖς ἱερές καί ἱστο-ρικές εἰκόνες, τά σεβάσματα αὐτά τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ, μέ τήν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς μνή-μης τοῦ πολιούχου μας καί προ-στάτου τῆς Θεσσαλονίκης ἁγίου Δημητρίου καί τῆς ἑκατοστῆς ἐπε-τείου τῆς Γενοκτονίας τῶν Πο-ντίων. Τοῦ ἐκφράζω ἀκόμη τήν εὐ-γνωμοσύνη μου γιά τήν ἄδεια καί τήν εὐλογία του νά χοροστα-τήσω καί νά ἱερουργήσω αὐτές τίς ἡμέρες στόν πάνσεπτο αὐτό ναό τοῦ μεγαλομάρτυρος ἁγίου Δημη-τρίου, τοῦ πολιούχου καί προστά-του μας.

Καί εὔχομαι ταπεινά καί ἀπό καρ-δίας ἡ χάρη τοῦ μυροβλύτου ἁγίου πολιούχου τῆς Θεσσαλο-νί-κης καί τοῦ μαθητοῦ του, ἁγίου μάρτυρος Νέστορος, καί ἡ εὐλογία τῶν ἱερῶν εἰκόνων τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου καί τοῦ ἁγίου Γεωργίου νά σκέπουν καί νά προστατεύουν πρωτίστως τόν Ποιμενάρχη μας, τόν Παναγιώτατο Μητροπολίτη κύριο Ἄνθιμο, τόν Ποντιακό Ἑλ-λη-νι-σμό, τή Θεσσαλονίκη καί τή Μακεδονία μας καί ὅλη τήν Ἑλλάδα ἀπό κάθε ὁρατό καί ἀόρατο ἐχθρό καί νά μήν ἐπιτρέψουν νά δοκιμάσει ὁ Ἑλληνι-σμός ξανά ἄλλο ξερριζωμό καί ἄλλη Γενοκτονία, καί νά τόν βοηθοῦν νά παραμένει ἑδραῖος στήν πίστη του στόν Θεό καί στίς εὐσεβεῖς παραδόσεις τοῦ Γένους μας.